

Тафі і Тегумай. Як написали найпершого листа

Ред'ярд Кіплінг

ОЗНАЙОМЧИЙ ФРАГМЕНТ

© Видавництво «Богдан». Усі права застережено.

Фрагмент надано для ознайомлення. Повна книжка — nashaknyga.com.ua

Wordsworth Editions Limited. 1993

Переклад Володимира Чернишенка

Ілюстрації Володимира Штанка

У сиву давнину жив собі неолітичний чоловік. І був він ні скотом, ні готом, ні кельтом, ні шмельтом, і навіть не дравідійцем. Хоча, мої любі, цілком міг би бути кимсь із них. Він був печерною людиною і мешкав у печері, майже не носив одягу, не вмів читати й писати, та й не особливо прагнув навчитися. І він був цілком щасливий, окрім того часу, коли був голодний. Його звали Теґумай Бопсулай, що означає «Чоловік-що-не-рушає-зопалу», але ми, мої любі, зватимемо його Теґумаєм, для зручності. Теґумаєву дружину звали Тешумай Тевіндров, що означає «Жінка-що-забагато-запитує», але ми, мої любі, казатимемо на неї Тешумай, для зручності. Їхню маленьку донечку звали Тафімай Металумай, що означає «Мале-вреднюче-дівчисько-котрому-слід-би-дати-прочухана», але я буду називати її Тафі. Вона була Теґумаєвою мазункою і маминою мазункою, тож їй насправді не давали й половини того прочухана, на який вона заслуговувала. І вони утрюх жили дуже щасливо. Щойно ставши на ніжки, Тафі почала скрізь ходити за своїм татком. Часто вони поверталися до печери лише добряче зголоднівши, і тоді Тешумай Тевіндров казала:

— Де, заради всього святого, ви зуміли так жахливо вимазюкатися?! Справді, любий Теґумаю, ти нічим не ліпший за мою любов Тафі.

А тепер слухайте уважно!

...

Далі — у повній книжці «Тафі і Теґумай. Як написали найпершого листа».

nashaknyga.com.ua